ПРОЕКТ ЗА НОВА НАРЕДБА № 15

Наредба № 15 за определяне размера на местните данъци на територията на община Левски

Глава първа
Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Левски..

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1.данък върху недвижимите имоти;
2.данък върху наследствата;
3.данък върху даренията;
4.данък при възмездно придобиване на имущества;
5.данък върху превозните средства;
6.патентен данък.
7.туристически данък.
8. данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. други местни данъци, определени със закон.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на ДОПК или от съдебни изпълнители по реда на ГПК

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора
Местни данъци
Раздел I
Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните

образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.
(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.
(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия й терен.
(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.
(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.
(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.
(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

Чл.9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:
1. в брой в касите на общината
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.
(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11.(1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.
(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на община Левски.

Чл.15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 1,7 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.*

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17.(1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата от отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение 2, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.
(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.
(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2..
(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.18.(1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.
(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.
(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.
(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.20. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 21. (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се

предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ от възложителя на строежа в двумесечен срок след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ. В случай, че в този срок не е подадена данъчна декларация от наследниците или заветниците, служителят по чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели. Подадените данни по ал. 2 от един възложител ползват останалите възложители.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството й на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Раздел II
Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.31.Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6)Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на

издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35.(1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) 0.8 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 6 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

в/3,4 на сто при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2.6 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

Промяна в изречение първо:

„При възмездно придобиване на имущество, данъкът е в размер 3 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна – върху оценката на имуществото с по-висока стойност.“

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9 от ЗМДТ, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Раздел IV
Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1.превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства,

поддържан от Министерство на вътрешните работи. Данните се предоставят на общините от Министерство на финансите.“
(2) Алинея 1 не се прилага, когато:
а/ пътното превозно средство е придобито по наследство;
б/ пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
в/ собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
г/ са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък.“
(3) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал.1, декларират пред общината по постоянен адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечния срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл.32 от ЗМДТ, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.
(4) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал.3 или с подаване на нова данъчна декларация.“

Чл.41. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:
ГДПС = ИмК х ЕК, където:
ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;
ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т.1;
ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т.2
1. имуществения компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:
ИмК = СкW х Кгп, където:
СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, както следва:
а/ до 55 kW включително – 0,34 лв. за 1 kW;
б/ над 55 kW до 74 kW включително – 0,54 лв. за 1 kW;
в/ над 74 kW до 110 kW включително – 1,10 лв. за 1 kW;
г/ над 110 kW до 150 kW включително – 1,23 лв. за 1 kW;
д/ над 150 kW до 245 kW включително – 1,60 лв. за 1 kW;
е/ над 245 kW – 2,10 лв. за 1 kW;
Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1

Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10
„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0,80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и „EEV“	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в следните размери:
1. товарно ремарке – 5 лв.
2. къмпинг ремарке - 10 лв.
(3) Данъкът за мотопеди е в размер 10 лв. , а за мотоциклети, както следва:
1. до 125 куб. см включително – 12 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – 25 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – 35 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – 50 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – 75 лв.
6. над 750 куб. см – 100 лв.
(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013", на базата на общото тегло е в размер, както следва:
1. до 400 кг включително – 4 лв.
2. над 400 кг – 6 лв.
(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:
1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 50 лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 100 лв.
(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допуснима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т е в размер 10 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.
(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8 лв.	28 лв.
	18	20	28 лв.	64 лв.
	20	22	64 лв.	147 лв.
	22	25	190 лв.	342 лв.
	25	26	342 лв.	600 лв.
	26	28	342 лв.	600 лв.
	28	29	331 лв.	399 лв.
	29	31	399 лв.	655 лв.
	31	33	655 лв.	909 лв.
	33	38	909 лв.	1381 лв.
	38	-	1007 лв.	1369 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	640 лв.	888 лв.
	38	40	888 лв.	1228 лв.
	40	-	1228 лв.	1817 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 50 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер 100 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 5 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – 7 лв.
3. над 37 kW – 10 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 25 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер на 50 лева.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30 лв.	61 лв.
	13	14	61 лв.	168 лв.
	14	15	168 лв.	237 лв.
	15	-	237 лв.	536 лв.
Б) с три оси	15	17	61 лв.	106 лв.
	17	19	106 лв.	217 лв.
	19	21	217 лв.	282 лв.
	21	23	282 лв.	434 лв.
	23	-	434 лв.	675 лв.
В) с четири оси	23	25	282 лв.	286 лв.
	25	27	286 лв.	446 лв.
	27	29	446 лв.	708 лв.
	29	-	708 лв.	1050 лв.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:
1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море, и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон;
2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,10 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
3. за един джет - в размер 100 лв.
4. за ветроходни и моторни яхти - в размер 20 лв. за всеки започнат бруто тон;
5. за скутери - в размер 2,70 лв. за киловат;
6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,14 лв. за киловат;
7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 0,50 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:
1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – 20 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;
2. за параплан – 12 лв.
3. за делтаплан – 12 лв.
4. за мотоделтаплан – 20 лв.

5. за свободен балон – 30 лв.
6. за планер -30 лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл.41, ал.3 данък.“

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл.41, ал.5,6,7 и 13 данък.“

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по чл.41 ал.5 от наредбата, при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра по чл.54, ал.1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.“

Чл. 46. (1) Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите за цялата година до 30 април се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.47. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл.54, ал.5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрация на превозното средство.“

Раздел V
Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.
(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.
(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.
(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.
(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.
(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.
(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:
1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;
2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определения данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;
3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;
4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.
(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.
(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.
(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.
(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.
(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:
1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.
(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.
(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI
Туристически данък

Чл. 57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.
(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.
(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.
(4) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58. (1) Данъкът се определя за всяка нощувка в зависимост от категорията на средствата за подслон и местата за настаняване, както следва:
1. категория 1 звезда - 1,00 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди - 1,50 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди - 2,00 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди - 3,00 лв. за нощувка.
(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма , като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.
(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Раздел VII
Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 59. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел V от тази наредба.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация" и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на общината по Закона за автомобилните превози.

Чл.60. (1) Размерът на данъка върху таксиметров превоз на пътници се определя в размер на 300 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал.1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.61. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл.24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал.1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7- дневен срок от настъпването им.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър.

Чл.62. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$ДДТГ = \frac{ГДТПП \times БМ}{12}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 60;

БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$НВДТПП = \frac{ПДТПП \times ОМ}{БМ}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП – платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ – броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ – оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.63. Данъкът се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл.24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози.

Чл.64. Възстановяване на надвнесен данък се извършва по писмено искане на данъчно задълженото лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Приложение № 1 към чл.50:

Групи	**Населени места**
I-ва /населени места III категория/	**гр. Левски**
II-ра /населени места с IV и V категория/	**с. Асеновци** **с. Градище** **с.Малчика** **с.Обнова**
III-та /населени места с VI, VII и VIII категория/	**с. Аспарухово, с. Божурлук** **с. Българене, с. Варана** **с. Изгрев, с. Козар Белене** **с. Стежерово, с. Трънчовица**

Приложение № 2 към чл. 56.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

	I група	II група	III група
Патентни дейности	Данък /лв/	Данък /лв/	Данък /лв/
1. Места за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди или регистрирани по Закона за туризма —данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:	150	50	50

2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:			
а/ ресторанти			
1-2 звезди	10	5	5
1-2 звезди	20	10	10
б/ заведения за бързо обслужване:			
1-2звезди	10	5	5
3 звезди	20	10	10
в/питейни заведения, с изключение на посочените в буква „е”:			
1-2 звезди	8	4	4
3 звезди	16	8	8
г/ кафе сладкарници			
1-2 звезди	5	3	3
3 звезди	10	5	5
д/ барове - дневни:			
1-2 звезди	20	10	10
3 звезди	30	20	20
нощни: 2 звезди	30	15	15
3 звезди	50	25	25
е/ бюфети, каравани и павилиони – за обект:	200	150	150
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.	9	6	4
4.Платени паркинги — данъкът се определя за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.	50	30	20
5.Дърводелски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	220	100	50
6.Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	240	110	40
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	900	700	500
8.Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	50	40	40
9.Металообработващи услуги—данъкът се определя според местонахождението на обекта.	330	200	100
10.Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	360	150	80
11.Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта.	340	230	180
12.Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.	250	200	150
13.Маникюр, педикюр — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.	180	80	60

14.Часовникарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	110	70	60
15.Тапицерски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	280	200	180
16.Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	680	300	200
17.Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	850	500	400
18.Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	250	150	120
19.Стъкларски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	300	200	150
20.Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	350	200	100
21. Отм.бр.98 от 2018г., в сила от 01.01.2019г.			
22.Компаньонки и компаньони — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	4200	3600	300
23.Масажистки и масажисти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	960	660	500
24.Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	3600	2800	2000
25.Фотографски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	450	300	200
26.Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	1000	500	400
27.Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	250	200	150
28.Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя според местонахождението на обекта	120	80	60
29.Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	80	70	60
30.Заложни къщи	3000	3000	3000
31.Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	120	90	60
32.Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс	900	400	300

апарати, принтери и други) — данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
33.Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:			
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка е за брой съоръжение	150	120	100
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка е за брой съоръжение	20	10	10
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът е за игрален коридор, и билярд — данъкът е за маса	80	60	40
34.Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва: за 1 кв.м. - ... лв. и за един фитнес уред - ... лв.	 2,50 540	 2 440	 1,50 300
35.Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	250	200	150
36.Мелничарски услуги:			
а) За мелници за брашно —. данъкът се определя в размер на ... лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия	20	20	20
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на ... лв.	600	600	600
37.Услуги с атрактивен характер:			
а) корабчета … лв. на брой	750	750	750
б/ лодки…….лв. на брой	450	450	450
в/ яхти ……..лв. на брой	900	900	900
г/ джетове…….лв. на брой	900	900	900
д/ влакчета…….лв. на място	30	30	30
е/ файтони…….лв. на място	75	75	75
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения ……..на брой оборудване	150	150	150
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни ……на брой оборудване	150	150	150
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши……лв.на място	150	150	150
к/ детски колички и моторчета…….лв. на брой	150	150	150
л/стрелбища…..лв. на брой	300	300	300
38.Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:			
а) мотопеди, мотоциклети	400	300	300
б/други МПС	800	600	600
39.Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на ... лв. за брой моторно превозно средство.	2000	2000	2000

40.Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:			
а) комбайн — ..... лв.	350	350	350
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — ... лв.	150	150	150
в) прикачни, навесни и стационарни машини — ... лв.	20	20	20